مسئله زاینده‌رود به یک چالش ملی تبدیل شده است

زاینده‌رود دیگر زاینده نیست

گروه اجتماعی

این که بستر زاینده‌رود، خشک و ترک خورده است، تماما تقصیر آسمان و تغییرات اقلیمی نیست، اگرچه این شریان حیاتی فلات مرکزی ایران از کاهش بارندگی در سال‌های اخیر نیز زخم خورده اما زخم کاری متوجه ناکارآمدی مدیریت منابع آب، تصمیم گیری های غلط و غیرعلمی و اتخاذ سیاست های مقطعی و کوتاه مدت است.

تا چندی پیش، بحران زاینده‌رود در ادبیات رسمی مسئولان، تنها به عنوان مسئله‌ای محلی یا محیط زیستی مطرح بود. اکنون اما از آن تحت عنوان چالشی ملی یاد می‌شود؛ چرا که اکوسیستم منطقه را تحت تأثیر قرار می‌دهد و تخریب زیست بوم‌ها و تهدید زیرساخت‌ها، زاینده‌رود را به پرونده‌ای چندبعدی و پیچیده بدل خواهد کرد و چنانچه حکمرانی ناکارآمدی، درکنار تدابیر مقطعی بدون توجه به پیامدهای زیستی، اقتصادی و اجتماعی ادامه داشته باشد، آسیب های این مسئله، بسیار هولناک و چه بسا بازگشت ناپذیر خواهد بود، آن هم در شرایطی که خبرهای خوبی از ذخیره سد زاینده‌رود به گوش نمی‌رسد.

مدیریت بهره برداری و نگهداری از تأسیسات سد و نیروگاه های زاینده‌رود، طی روزهای گذشته اعلام کرده: «ذخیره سد زاینده‌رود تا پایان تیرماه ۱۴۰۴ به ۳۱۳ میلیون مترمکعب رسیده و این رقم نه تنها نسبت به مدت مشابه سال قبل (۴۵۸ میلیون مترمکعب) بلکه نسبت به میانگین بلندمدت (۹۰۱ میلیون مترمکعب) کاهش چشمگیر ۶۵ درصدی را نشان می دهد. اگر این اعداد را به مثابه علائم حیاتی یك بیمار بدانیم، زاینده‌رود امروز در وضعیت بحرانی قرار دارد.»

موسوی نایینی همچنین گفته است: «ورودی آب به سد اکنون تنها ۱۶ مترمکعب برثانیه است؛ درحالی که خروجی آن، با احتساب تبخیر، به ۳۱ مترمکعب برثانیه می‌رسد. به زبان ساده، ما دو برابر آنچه دریافت می کنیم، مصرف می کنیم. این الگوی ناپایدار در مدیریت منابع آب، موجب می شود هر روز اندکی از ذخیره سد کاسته شود. در چنین شرایطی، آینده‌ای بدون آب برای میلیون ها نفر ساکن در استان های اصفهان، چهارمحال و بختیاری، یزد و سایر مناطق پایین دست، بیش از هر زمان دیگری ملموس شده است.»

خشکی زاینده‌رود و مدیریت غلط

اگرچه در یک دهه اخیر، خشک شدن رودخانه زاینده رود بارها تکرار شده است اما این رود برای نخستین بار در سال ۱۳۷۹ خشکید. بهار مقدم، فعال محیط زیست در این باره می نویسد: «در آن دوره، جریان آب رودخانه برای نخستین بار به طور کامل قطع و مردم اصفهان با بستر خشک این رودخانه مواجه شدند. این اتفاق نه تنها نمادی از کاهش منابع آبی در منطقه بود، بلکه آغازگر دوره‌ای از مشکلات زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی برای این منطقه محسوب می شود. خشکی رودخانه به مرور به یک بحران پایدار تبدیل شد و در سال های ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ دوباره تکرار شد. هر بار که بستر رودخانه خشک می شد، کشاورزان شرق اصفهان که برای آبیاری مزارع خود به این رودخانه وابسته بودند، با مشکلات معیشتی جدی مواجه می شدند. این وضعیت به تدریج نارضایتی هایی را به دنبال داشت. باگذشت زمان، این بحران در دهه ۱۳۹۰ به یک وضعیت مزمن تبدیل و رودخانه برای بخش قابل توجهی از سال خشک می ماند. در بسیاری از مواقع، تنها در زمان بارندگی های فراوان یا با مدیریت های مقطعی، آب به طور موقت به بستر رودخانه بازمی گشت.»

به باور کارشناسان وفعالان محیط زیست خشکی زاینده‌رود از علل وعوامل مختلفی ناشی می شود. ازجمله طرح انتقال آب زاینده‌رود به استان یزد که برخی کشاورزان اصفهانی، انتقال آب را دلیل خشک شدن زاینده‌رود می دانند، اما کارشناسان دلایل دیگری را هم در اتفاقی که برای زاینده‌رود رخ داده، دخیل می دانند که بخشی از آن عوامل طبیعی است و بخشی هم به عوامل انسانی و مدیریت اشتباه منابع آب بازمی گردد. اگرچه سهم تغییرات اقلیمی وخشکسالی های پی در پی سال های اخیر در بالادست رودخانه را نمی توان منکر شد، اما استقرار صنایع بزرگ در مسیر انتقال آب و برداشت بی رویه آب نیز از جمله دلایل انسانی خشک شدن آب زاینده‌رود به شمار می روند.

محمد درویش، پژوهشگر و فعال محیط زیست، در سال ۱۳۹۰ در یادداشتی در روزنامه شرق به دلایل خشک شدن زاینده‌رود پرداخت و نوشت: «آنچه که در دیار زنده‌رود رخ داده و سبب شده تا بامرگ گاوخونی، زمزمه های عقب نشینی حیات در شرق اصفهان از همیشه پرطنین‌تر شنیده شود، فقط به دلیل خشکسالی یا تغییرات آب وهوایی نبوده است. وقتی که مابرای تأسیس بزرگ‌ترین و پرمصرف‌ترین صنایع (فولاد و آهن) در این استان مجوز می دهیم، صنایعی که به تنهایی حدود ۳۶۰ میلیون مترمکعب از آب زاینده‌رود (نزدیک به نیمی از کل حجم سالانه این رودخانه) را در خود می بلعند و وقتی که به جای افزایش راندمان آبیاری در بخش کشاورزی و کاهش ضایعات این بخش دریکی از قطب های علمی کشور، عملا در اندیشه افزایش آمار تولید به هر بهایی هستیم و در برابر افزایش سطوح زیر کشت متوقف مانده‌ایم، معلوم است که باید چنین تنش های اقتصادی و اجتماعی بزرگی را هم در پیش داشته باشیم.»

به باور کارشناسان محیط زیست آنچه همه این اتفاقات را رقم می زند، حاصل مدیریت اشتباه و توسعه ناپایدار است که وضعیت کنونی را پدید آورده. بهار مقدم، فعال محیط زیست منتقد توسعه ناپایدار است و در تشریح اصلی ترین دلایل خشک شدن زاینده‌رود، به حفر چاه های زیرزمینی، برداشت های بی رویه و انتقال آب به مناطق دیگر اشاره دارد: «پروژه های انتقال آب که برای تأمین نیازهای مناطق کم آب مانند استان یزد و چهارمحال و بختیاری طراحی شده‌اند، فشار بسیاری بر منابع آبی زاینده‌رود وارد کرده‌اند. این پروژه ها به ویژه در دهه های اخیر، به دلیل افزایش جمعیت و توسعه شهرنشینی در مناطق مقصد، شدت یافته‌اند. درنتیجه بخش زیادی از آب رودخانه قبل از رسیدن به تالاب گاوخونی برداشت می شود. علاوه بر این برداشت های غیرمجاز کشاورزان وصنایع در مسیر رودخانه نیز به کاهش چشمگیر حجم آب رودخانه منجر شده است. گسترش بی رویه فعالیت های کشاورزی و صنعتی، بدون توجه به ظرفیت آبی منطقه، یکی دیگر از عوامل خشک شدن زاینده‌رود است. کشت محصولات پرمصرف آبی مانند برنج و هندوانه در مناطق اطراف اصفهان، فشار زیادی بر منابع آب زیرزمینی وارد کرده است. علاوه بر کشاورزی، توسعه صنایع سنگین و آب بر در اصفهان، مانند صنایع فولاد و پتروشیمی، سهم عمده‌ای در مصرف منابع آبی دارد.»

کج فهمی مفهوم توسعه

در همین راستا فهیمه خواجویی راد از دیگر فعالان محیط زیست در مجله صنوبر می نویسد: «براساس یک تصمیم نابخردانه مجتمع فولاد ملی ایران از بندرعباس به اصفهان منتقل وظرفیت تولیدش از ۵۰۰ هزار تن به ۲/۵ میلیون تن تغییر کرد و در واقع ۵ برابر شد. از سر این تصمیم زاینده‌رود و گاوخونی خشک شد و اکنون هر مقدار آب انتقال می دهیم دیگر جوابگو نیست و متأسفانه اگر مسئول مجتمع فولاد را مورد خطاب قرار دهیم و بپرسیم که برچه اساسی مجتمع فولاد را به منطقه‌ای کشاورزی-عشایری متراکم و با فاصله از دریا انتقال دادید و ظرفیت آن را پنج برابر کردید، مطمئناً پاسخی دریافت نخواهیم کرد و حتی ممکن است فرد مسئول را هم پیدا نکنیم.»

او با انتقاد از توسعه ناپایدار تأکید می کند: «نگاه غالب به توسعه را باید در این باور مسئولان جست وجو کرد که «مردم نمی فهمند و فقط ما مسئولان هستیم که می دانیم چه باید کرد!» این نگاه ناگزیر است که هیچ اطلاعاتی را منتشر نکند، چون در واقعیت هیچ چیز پیچیده‌ای وجود ندارد که مردم متوجه آن نشوند. در طول زمان این نگاه منجر به کج فهمی مفهوم توسعه و مواجهه با یک مفهوم شترگاوپلنگی شد و از آن جایی که به منبع باد آورده‌ای از ثروت نفتی متصل بودیم، پایانی بر این نگرش وجود نداشت. به بیانی دیگر، این نگاه، توسعه را معادل ساخت وساز می داند و مصداق واضح این تلقی از توسعه را می توان با جمله یکی از مسئولان عالی مقام در کشور درک کرد که: «به ما نگویید آب نیست، به ما بگویید آب را با چه قیمتی می توان آورد؟» به واسطه این دیدگاه و تفکر، نگاه به توسعه، نگاهی سازه‌ای با تأکید بر این که ما می توانیم کارهای بزرگ انجام بدهیم شکل گرفت. ما می توانیم بزرگ‌ترین سد، طولانی‌ترین مسیر انتقال آب، عمیق‌ترین تونل ها و کلی «ترین» دیگر بسازیم و آن قدر آن ها را بزرگ جلوه دهیم تا جایی که نمایندگان مجلس نیز از این پروژه های دهان پُرکن استفاده ابزاری می کنند و حتی اگر به خطرات آن ها آگاه باشند، برای اجرای آن ها فشار می آورند.» به باور این فعال محیط زیست، «این نگاه سازه‌ای به توسعه در دم دستی‌ترین نوع خروجی ها و بروشورهای سالانه وزارت نیرو نیز روشن است. نمی توان صفحه‌ای را پیدا کرد که به فرهنگسازی در مصرف اشاره کرده باشد یا سراغ مدیریت مصرف و تقاضا رفته باشد. نگرشی عرضه محور بر کلیت ما جراغالب است که هرکجا تقاضایی وجود داشته فارغ از میزان بهره‌وری، عرضه صورت گرفته و صفحات مملو از تصاویر افتتاحیه ها و ربان بریدن هاست. اکنون اما خوشبختانه به ناچار در مسیر دیگری از توسعه مجبور به حرکت شده‌ایم، چون دروهله اول آبی نداریم که دیگر بتوان سد ساخت و دروهله دوم چندان منابع مالی‌ای برای اجرای سدها و مسیرهای انتقال آب موجود نیست. درواقع حالا به یک نقطه استیصال رسیده‌ایم که به درستی یک مزیت برای کشور ما به حساب می آید. اما همچنان جای نگرانی باقیست و باید آگاهانه‌تر تصمیمات را رصد کرد.»

یوسف فرهادی، فعال محیط زیست نیز هم نظر با دیگر کارشناسان و فعالان این بخش، ریشه های بحران زاینده‌رود را در میان ورود منابع آبی جدید جست وجو می کند. منابعی که به جای رفع مشکل، محرک ومشوقی برای گسترش کشاورزی سنتی و استقرار صنایع سنگین آب بر و پالایشگاه ها بوده است؛ صنایعی که سنخیتی با اقلیم منطقه و ظرفیت اکولوژیکی آن نداشتند. اقداماتی که به تعبیر یوسف فرهادی، ناسازگار با محیط زیست بوده و دست اندرکاران و مجریانش به عواقب آن بی توجه بوده‌اند و در سایه این بی‌توجهی، شبکه‌ای گسترده از مشاوران و پیمانکاران، پروژه های سدسازی، انتقال آب میان حوضه‌ای و آب شیرین کن ها را، تحمیل کردند، همزمان برداشت های روبه فزون در بالادست و انتقال دادن آب به دیگر مناطق، در کنار کاهش بارندگی و ازدست رفتن منابع در سرچشمه، فشاری دوچندان را بر زاینده‌رود وارد کرد.

چگونگی نجات زاینده‌رود

پیش تر مسعود امیرزاده، کارشناس محیط زیست با تشریح علل کم آبی اصفهان و راه حل بهبود این وضعیت به «رسالت» گفته بود: «طبق اصول توسعه پایدار باید متناسب با حجم و ظرفیت بستر آبی، بارگذاری کرد و بی تردید بارگذاری های متعدد پیامد توهم پرآبی بوده است. به این مفهوم که ما از سرشاخه های کارون به زاینده‌رود اضافه کردیم، به امید این که مشکل حل شود، اما نه تنها حل نشده، بلکه رودخانه و حوضه آبریز تشنه‌تر شده است. بنابراین در طول سالیان گذشته این سامانه طبیعی را به یک مسئله اجتماعی بسیار پیچیده و درهم تنیده تبدیل کرده‌ایم. در گذشته این رودخانه شرایط طبیعی داشته و از قدیم مردم براساس دانش بومی خود و سامانه های اجتماعی ساده، سعی می کردند در بهره برداری از رودخانه منازعات را رفع کنند، اما به مرور با مداخلات بسیار گسترده و نابه جا و بدون مطالعه، همراه با سوءنیت های سودجویانه و سهم خواهی بیشتر، آن را به یک مسئله پیچیده تبدیل کردیم. در حال حاضر یافتن راه حلی برای این مسئله پیچیده کار ساده‌ای نیست. با این حال باید اول از همه سهم حقآبه تالاب گاوخونی را اختصاص دهیم. طبیعت تکالیفی را برای ما مشخص کرده، اما در طول زمان به این تکالیف نه تنها در حوضه آبریز زاینده‌رود که در هیچ نقطه‌ای متعهد نبوده‌ایم. در حالی که جریان آب در تالاب گاوخونی، نشان دهنده سلامت رفتار ما نسبت به رودخانه و پس از آن سلامت رفتار ما نسبت به طبیعت است. رودخانه نخستین حقآبه بر است و وقتی رودخانه را از حقآبه خودش محروم کنید، مسلم است که چرخه آب را دچار مشکل کرده‌اید و وقتی آب پایاب و انتهای حوضه را قطع کنید، تالاب و دشت ها را دچار مشکل کرده‌اید. بنابراین اگر مصارف را با میزان آب رودخانه به گونه‌ای تنظیم کنید که به پایاب یعنی رودخانه گاوخونی برسد، دچار سلامت رفتار شده‌اید و این مسئله به تدریج سلامت طبیعت را به ارمغان می آورد.»

عباس محمدی، فعال محیط زیست نیز با انتقاد از مدیریت ناکارآمد منابع آب زاینده‌رود در سال های اخیر و تأثیر شدید آن بر تنش زیست محیطی تأکید می کند: «دوحوضه مصرفی آب زاینده‌رود مثل سایر حوضه های آبی استان در سال های اخیر به دلیل سوء مدیریت، بخش اعظم منابع را در خود بلعیده است. متأسفانه صنایع فولاد و کشاورزی آب بر در استان های اصفهان و یزد به خاطر عدم دوراندیشی مدیران گسترش یافته است. با مصرف بخش بزرگ منابع زاینده‌رود در این دو راه، منطقه اکولوژیک تالاب گاوخونی با تنش بالایی روبه رو شده است. در کنار تنش اکولوژیک، خشکی زاینده‌رود، جاذبه توریستی استان را با چالش روبه رو کرده است.» از دیدگاه این کارشناس محیط زیست: «بخش مهم جاذبه توریستی و هویت شهر اصفهان از زاینده‌رود است. با خشک شدن آن در سال های اخیر، صنعت توریسم این استان هم با مشکل جدی روبه رو شده است. بنابراین ما با یک کلاف سردرگمی روبه رو هستیم که بخش عمده آن را تصمیمات غیرکارشناسی مدیران در مورد انتقال آب و البته خشکسالی رقم زده است.»

پی نوشت:

۱-راهکارهایی که از سوی روزبه اسکندری، کارشناس محیط زیست در «رسانه ها» منتشر شده است.

آگهی ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی ثبت اسناد و املاک شهرستان دزفول

براساس ماده ۳ قانون مرقوم هیات رسیدگی به تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در ثبت شهرستان دزفول تقاضای افراد مشروحه ذیل مربوط به بخش سه و چهار دزفول را رسیدگی نموده و مالکیت مفروزه متقاضیان را که منجر به صدور رای گردیده است و چهار به شرح ذیل آگهی می نماید.

املاک واقع در بخش سه دزفول

پلاک ۱۴۳۵- محمد عمیدی فرزند رحمن نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان مسکونی-تجاری به مساحت ۳۵۲/۳۰ مترمربع واقع در خیابان ۱۷ شهریور بین نبوت و دارالمومنین مع الواسطه ربجعلی حسن زاده کبوتری

پلاک ۱۵۲۲- سعید هدایت پور فرزند عبدالرحمن نسبت به ششدانگ یکباب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۳۸/۶۰ مترمربع واقع در مقاومت ۲۰ بین خیابان نواب صفوی و بلوار پیام آوران مع الواسطه از عبدالرحمن کمال

پلاک ۱۵۸۶/۴۱- عبدالمحمد جرجانی فرزند مجید نسبت به ششدانگ یکباب مغازه به مساحت ۱۰۰ مترمربع واقع در خیابان امام خمینی (ره) نبش خیابان امام سجاد(ع) مع الواسطه گنجعلی گگول پور

پلاک ۱۶۷۸- محمدرضا ذرت کار شمس آبادی فرزند علی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۰۷۶۰ مترمربع واقع در اراضی کشاورزی سیاه منصور مع الواسطه از مصطفی رشیدیان

پلاک ۱۷۰۷- غلامرضا رشید پور فرزند رشید نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۰۴۱۷/۴۰ مترمربع واقع در اراضی کشاورزی بنه حاج عبده محمد مع الواسطه از غلام رشیدپور

پلاک ۱۷۹۲-۱۷۹۰- محسن آذرپیک فرزند محمدعلی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۶۰۰ مترمربع واقع در جاده دزفول- شمس آباد کوچه مرغداری شلتوکی مع الواسطه از غلامرضا خشامی و سیدکاظم سیدمرتاض

پلاک ۱۷۹۲-۱۷۹۰- غلامعلی صائمی فرفرزند عبدالرضا نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۳۰۰ مترمربع واقع در جاده دزفول- شمس آباد بین کوچه مرغداری شلتوکی و کوچه تالارجانان مع الواسطه از علی ظریف

پلاک ۱۷۹۲-۱۷۹۰- علی ظریف فرزند احمد نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۲۷۰ مترمربع واقع در جاده دزفول- شمس آباد بین کوچه مرغداری شلتوکی و کوچه تالارجانان مع الواسطه از علی ظریف

پلاک ۱۸۰۷- ابوالقاسم معمارنژادیان فرزند عبدالرحمن نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۱۵۵/۶۵ مترمربع واقع در اراضی دهبرمع الواسطه از غلام روشن زاده

پلاک ۲۳ و ۲۴/ ۱۸۱۵-عبدالحسین قنادان فرزند عبدالرحمن نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۶۳۳/۴۰ مترمربع واقع در اراضی کشاورزی روستای شرف آباد شرقی مع الواسطه از غلامحسین سردنگی

املاک واقع در بخش ۴ دزفول

پلاک ۳۱- غلامرضا کیوان پور فرزند آقاجان نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۰۰۰۰ مترمربع واقع در اراضی کشاورزی قلعه توک مع الواسطه از آقاجان کیوان پور

پلاک ۳۲- مهناز نوروز زاده فرزند هبت اله نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۲۰۰ مترمربع واقع در انتهای بلوار دانش روبروی مهرشهر گیت ۸ مع الواسطه از مهناز نوروز زاده

پلاک ۳۲- پری ناز سهیلی فرفرزند رحمن نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۲۱۵ مترمربع واقع در انتهای بلوار دانش روبروی مهرشهر گیت ۸ مع الواسطه از پری ناز سهیلی فر

پلاک ۳۲-اکرم بهشاد فرزند عبدالرحیم نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۰۶۰ مترمربع واقع در انتهای بلوار دانش روبروی مهرشهر گیت ۸ مع الواسطه از اکرم بهشاد

پلاک ۳۲- معصومه صبیح فرزند یوسف نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۸۴۰/۶۵ مترمربع واقع در اراضی مزروعی سنجرمع الواسطه از کیومرث بشکوفه

لذا به موجب ماده ۳- آیین نامه اجرایی قانون مزبور مراتب جهت اطلاع عموم در دو نوبت آگهی می گردد تا چنانچه شخص یا اشخاصی نسبت به آرای صادره مفروزه متقاضیان فوق اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ اولین انتشار آگهی اعتراض خود را به این اداره تسلیم داشته و رسید دریافت دارند و ظرف مدت یکماه پس از تاریخ تنظیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به مرجع صالحه قضایی محل نمایند و در غیراین صورت اقدامات بعدی جهت صدور سند مالکیت متقاضیان فوق انجام خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۴/۲۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۵/۸

بهادری- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک دزفول

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابرآرای صادره هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ارزوئیه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضیان ذیل محرز گردیده است لذا مشخصات نامبردگان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تمامی فرعیات ذیل از اصلی ذکرشده مفروز و مجزا شده از پلاک ۱ فرعی از ۱۲ اصلی واقع در ارزوئیه- صوغان- اراضی نواب قطعه ۵ بخش ۴۱ کرمان بدین شرح:

۱- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۲۶۴ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای صمدآله خدابخش صوغانی فرزند درویش به ش ش ۱۲۳ صادره از ارزوئیه در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۸۸۵۶/۹۵ مترمربع تحت پلاک ۳۷ فرعی از ۱۲ اصلی حسب استشهادیه محلی و مبایعه نامه عادی از محل مالکیت شکراله نوراللهی فرزند پیرمحمد محرز گردیده است

تمامی فرعیات ذیل از اصلی ذکرشده مفروز و مجزا شده از پلاک ۳۳ فرعی از ۱۶ اصلی واقع در ارزوئیه- صوغان- اراضی دشت ده قطعه ۵ بخش ۴۱ کرمان بدین شرح

۲- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۲۵۶ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای روح اله بهی فرزند فریدون به ش ش ۱۶۴۹۰ صادره از سیرجان در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۹۵۵۴/۱۶ مترمربع تحت پلاک ۷۲ فرعی از ۱۶ اصلی حسب استشهادیه محلی و مبایعه نامه عادی از محل مالکیت فریدون بهی محرز گردیده است

۳- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۲۵۸ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی علی کاکائی احمدی فرزند محمود به ش ش ۳۱۲ صادره از بافت در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۴۵۷۰۴/۷۲ مترمربع تحت پلاک ۷۳ فرعی از ۱۶ اصلی از محل مالکیت محمود کاکائی محرز گردیده است

۴- برابرای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۲۶۰ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محمد علی احمدی نژاد گوشکی فرزند علیجان به ش ش ۳۵۲ صادره از بافت در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۲۳۶۳۲/۶۸ مترمربع تحت پلاک ۷۴ فرعی از ۱۶ اصلی حسب استشهادیه محلی و مبایعه نامه عادی از محل مالکیت محمود کاکائی محرز گردیده است

۵- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۲۶۲ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای عبداله حسینی فرزند غلامرضا به ش ش ۲۳۵ صادره از ارزوئیه در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۲۰۸۳/۲۵ مترمربع تحت پلاک ۷۵ فرعی از ۱۶ اصلی از محل مالکیت رمت اله نصیری زاده و چراغ نصیری زاده و رستم اکسون و محمود کاکائی و جمعه نوراللهی و اکبر اکسون محرز گردیده است

۶- برابر ای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۲۶۶ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علیرضا اکسون فرزند اکبر به ش ش ۶۲۱۹ صادره از بافت در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۳۳۹۹۶/۵۷ مترمربع تحت پلاک ۷۶ فرعی از ۱۶ اصلی حسب مبایعه نامه عادی و استشهادیه محلی از محل مالکیت اکبر اکسون

تمامی فرعیات ذیل از اصلی ذکرشده مفروز و مجزا شده از پلاک ۱ فرعی از ۶۱ اصلی واقع در ارزوئیه- صوغان- اراضی قادر آباد قطعه ۵ بخش ۴۱ کرمان بدین شرح

۷- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۲۶۸ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای اصغر اسکندرزاده افشار فرزند خدامراد به ش ش ۴۰ صادره از ارزوئیه در ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۲۷۳۰۳/۴۳ مترمربع تحت پلاک ۲۱ فرعی از ۶۱ اصلی از محل مالکیت خدامراد اسکندر زاده افشار فرزند مولا محرز گردیده است

تمامی فرعیات ذیل از اصلی ذکرشده مفروز و مجزا شده از پلاک ۱۵ فرعی از ۴۹ اصلی واقع در ارزوئیه- صوغان- اراضی سغنگ موتور پمپ سید علی شهیدی قطعه ۵ بخش ۴۱ کرمان بدین شرح:

۸- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۲۹۹ تصرفات مالکانه بلامعارض آقای یاسر بهزادی گودری فرزند ناصر به ش ش ۴۸ صادره از ارزوئیه موازی ۱۹۵۸/۵۳ سهم مشاع از ۵۶۲۲۴/۸۵ سهم ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۶۲۲۴/۸۵ متر مربع تحت پلاک ۲۹ فرعی از ۴۹ اصلی از محل مالکیت غلامرضا ارقا محرز گردیده است

۹- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۰۱۳۰۱ تصرفات مالکانه بلامعارض آقای حامد بهزادی گودری محمد به ش ش ۶ صادره از ارزوئیه موازی ۲۲۰۳/۳۴ سهم مشاع از ۵۶۲۲۴/۸۵ سهم ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۶۲۲۴/۸۵ متر مربع تحت پلاک ۲۹ فرعی از ۴۹ اصلی از محل مالکیت حسین ارجمند قهستانی محرز گردیده است

۱۰- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۰۱۳۰۳ تصرفات مالکانه بلامعارض آقای رستم بهزادی گودری فرزند محمود به ش ش ۳۲ صادره از بافت موازی ۲۲۰۳/۳۴ سهم مشاع از ۵۶۲۲۴/۸۵ سهم ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۶۲۲۴/۸۵ متر مربع تحت پلاک ۲۹ فرعی از ۴۹ اصلی از محل مالکیت ماشاالله آقاخانی محرز گردیده است

۱۱- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۰۱۳۰۴ تصرفات مالکانه بلامعارض آقای افراسیاب نظری فتح آباد فرزند غلامرضا به ش ش ۱ صادره از رابر موازی ۳۴۲۷/۴۲ سهم مشاع از ۵۶۲۲۴/۸۵ سهم ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۶۲۲۴/۸۵ متر مربع تحت پلاک ۲۹ فرعی از ۴۹ اصلی بعنوان مالک مشاعی رسمی محرز گردیده است

۱۲- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۰۱۳۰۶ تصرفات مالکانه بلامعارض آقای قاسم زارع منصوری فرزند عباس به ش ش ۹۴۲ صادره از بافت موازی ۵۸۷۵/۵۹ سهم مشاع از ۵۶۲۲۴/۸۵ سهم ششدانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۵۶۲۲۴/۸۵ متر مربع تحت پلاک ۲۹ فرعی از ۴۹ اصلی از محل مالکیت غلامرضا ارقا محرز گردیده است

۱۳- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۳۰۸ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای صمداله زارع منصوری فرزند محمد به ش ش ۲۱۵ صادره از بافت موازی ۶۶۱۰/۰۳ سهم مشاع از ۵۶۲۲۴/۸۵ سهم ششدانگ زمین زراعی به مساحت ۵۶۲۲۴/۸۵ متر مربع تحت پلاک ۲۹ فرعی از ۴۹ اصلی بعنوان مالک مشاعی رسمی محرز گردیده است

۱۴- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۱۳۱۶ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای ابوذر هلیرودی فرزند باران به ش ش ۱۳۰ صادره از ارزوئیه موازی ۳۴۲۷/۴۲ سهم مشاع از ۵۶۲۲۴/۸۵ سهم ششدانگ زمین زراعی به مساحت ۵۶۲۲۴/۸۵ متر مربع تحت پلاک ۲۹ فرعی از ۴۹ اصلی از محل مالکیت بیگ میرزا هلیرودی محرز گردیده است

بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: روز سه شنبه ۱۴۰۴/۰۴/۲۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۰۵/۰۸

صالح بنی اسد آزاد

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ارزوئیه

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابرآرای صادره هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ارزوئیه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضیان ذیل محرز گردیده است لذا مشخصات نامبردگان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تمامی فرعیات ذیل از اصلی ذکرشده مفروز و مجزا شده از پلاک ۲۸۸ اصلی واقع در ارزوئیه- تخت خواجه موتور پمپ قطب الدینی واقع در قطعه یک بخش ۴۱ کرمان بدین شرح:

۱- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۰۱۳۳۰ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای قدرت اله سلطانی نژاد فرزند نورالله به ش ش ۸۴۹ صادره از بافت در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۲۹۰۶/۲۵ متر مربع تحت پلاک ۱۱ فرعی از ۲۸۸ اصلی حسب استشهادیه محلی و مبایعه نامه عادی خریداری از محل مالکیت احمد عمرانی فرزند شکراله محرز گردیده است

۲- برابرای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۹۰۶۰۰۰۰۱۳۲۱ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای قدرت اله سلطانی نژاد فرزند نورالله به ش ش ۸۴۹ صادره از بافت موازی سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۱۲۲۹۹/۴۰ مترمربع تحت پلاک ۱۲ فرعی از ۲۸۸ اصلی حسب استشهادیه محلی و مبایعه نامه عادی خریداری از محل مالکیت احمد عمرانی فرزند شکراله محرز گردیده است.

تاریخ انتشار نوبت اول: روز سه شنبه ۱۴۰۴/۰۴/۲۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۰۵/۰۸

صالح بنی اسد آزاد

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ارزوئیه

**هیات موضوع تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسم